

Diumenge III (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 1,1-4;4,14-21): Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure un relat dels fets que s'han acomplert entre nosaltres, valent-se del que ens van transmetre els qui des del principi en foren testimonis oculars i després esdevingueren servidors de la Paraula. Ara jo, havent-me informat minuciosament de tot des dels orígens, he decidit d'escriure-t'ho, il·lustre Teòfil, en una narració ordenada, perquè constatis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús, ple del poder de l'Esperit, se'n tornà a Galilea. La seva anomenada es va estendre per tota la regió. Ensenyava a les seves sinagogues, i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè Ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Ell. Aleshores començà dient-los: «Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar».

«Perquè constatis la solidesa de l'ensenyament que has rebut»

Mn. Bernat GIMENO i Capín
(Barcelona, Espanya)

Avui comencem a sentir la veu de Jesús a través de l'evangelista que ens acompanyarà durant tot el temps de durant l'any propi del cicle "C": sant Lluc. Que «constatis la solidesa de l'ensenyament que has rebut» (Lc 1,4), escriu Lluc al seu amic Teòfil. Si aquesta és la finalitat de l'escrit, hem de prendre consciència de la importància que té el fet de meditar l'Evangelí del Senyor —paraula viva i, per tant, sempre nova— cada dia.

Com a Paraula de Déu, Jesús ens és avui presentat com a Mestre, ja que «ensenyava a les seves sinagogues» (Lc 4,15). Comença com qualsevol altre predicador: llegint un text de l'Escriptura, que precisament ara es compleix... La paraula del profeta Isaïes s'està complint; més encara: tota la paraula, tot el contingut de les Escriptures, tot el que havien anunciat els profetes es concreta i arriba al seu compliment en Jesús. No és indiferent creure o no en Jesús, perquè és el mateix "Esperit del Senyor" qui l'ha ungit i l'ha enviat.

El missatge que vol dir Déu a la humanitat mitjançant la seva Paraula és una bona notícia per als desvalguts, un anunci de llibertat per els captius i els oprimits, una promesa de salvació. Un missatge que omple d'esperança a tota la humanitat. Nosaltres, fills de Déu en Crist pel sagrament del baptisme, també hem rebut aquesta unció i participem en la seva missió: portar aquest missatge d'esperança per a tota la humanitat.

Meditant l'Evangelí que dóna solidesa a la nostra fe, veiem que Jesús predicava de manera diferent als altres mestres: predicava com qui té autoritat (cf. Lc 4,32). Això és així perquè principalment predicava amb obres, amb l'exemple, donant testimoni, fins i tot lliurant la pròpia vida. Igual hem de fer nosaltres, no ens podem quedar sols en paraules: hem de concretar el nostre amor a Déu i als germans amb obres. Ens poden ajudar les Obres de Misericòrdia —set espirituals i set corporals— que ens proposa l'Església, que com una mare orienta el nostre camí.